

[A. C. D. Petersen.]

skyndet af Begivenhederne, uden at man herfra har truffet virkelige Foranstaltninger til Imødegaaelse deraf.

Og spørger man sig selv, hvilket man nødvendigvis maa gøre: Hvad er da Aarsagen til, at Landbrugskrisen skrider fremad saa skæbnesvangert for de danske Landbrugshjem, som den gør? — ja, saa ved vi alle, at det er, fordi Udlandet har ført en økonomisk Politik, der har tvunget os over paa en Produktionslinie, som før eller senere maatte blive faretruende. Man kan se paa Produktionsudviklingen, hvorledes det er gaaet, og man kan som praktisk Landmand spørge sig selv: Hvor er det muligt, at de danske Landbrugere som de oplyste Folk, de er, har været at formaa til at lægge deres Produktion saa ensidigt og saa hasarderet.

Det kommer af, at de danske Landbrugere hidtil har haft Tillid til deres Førere. Det er denne Tillid, som Landbrugernes Sammenslutning nu viser er ved at svigte. Nu vil man tage Sagen i sin egen Haand, og nu er man kommet saa langt ud, at man i Virkeligheden ikke ved, hvad man skal gøre for at redde Hus og Hjem.

Den danske Regering og Rigsdag skal gøre sig klart, at dette Ansvar har de fremfor nogen anden. Vi har roligt set paa trods Advarsler, specielt fra det konservative Folkeparti, at vigtige Produktionsgrene er slaaet ud af Hænderne paa det danske Landbrug ved en overmægtig udenlandsk Konkurrence. Vi har set paa, hvorledes Landbruget begrundet herpaa har koncentreret sin Produktionskraft om enkelte bestemte Vareenheder. Vi har set, hvorledes det ene Marked efter det andet har lukket sig for Afsætning af disse Varer. Vi har hørt, hvorledes Danmarks Udsending i England, Statskonsulent Sørensen, nu to Gange har advaret de danske Landmænd mod denne skæbnesvangre Udvikling af Produktionen.

Spørgsmaalet var vel først til Behandling indenfor Landbrugernes egne Rækker paa det store Landbrugsmøde, som paa Landbrugsraadets Foranledning blev sammenkaldt i Odense den 28. Juni 1926. Paa dette Møde havde jeg Ordet og sagde overfor Landbrugsraadets Præsident, det ærede Medlem af dette høje Ting, Hr. Pinstrup, at den Udvikling, som nu var ved at formes indenfor det danske Landbrug,

før eller senere vilde blive saa faretruende, at man maatte begynde at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa; man maatte ikke vedtage en Resolution, som forhindrede, at de nødvendige Foranstaltninger blev truffet, men man skulde retlede denne Produktion, saaledes at den ikke brød sig saadanne Baner, at det maatte blive skæbnesvangert. Men naturligvis, Landbrugets ledende Mænd med Landbrugsraadets Præsident i Spidsen lyttede ikke efter en saadan enlig Røst fra en menig Landmand.

Det var kun et Aar efter, at Statskonsulent Sørensen holdt sine Foredrag rundt omkring paa de provinsielle Landboforeningers Delegeretmøder, og dør lød Statskonsulent Sørensens Udtalelser saaledes: Der er intet, der tyder paa, at Flæskeprisen i 1927 vilde have været ringere end i 1926, hvis man ikke her i Danmark havde forceret Produktionen saa stærkt, som man havde. Altsaa, Statskonsulent Sørensen paapegede, at Prisudviklingen stod i direkte Forbindelse med Varemængdeudviklingen, og at det var paa Tide, at det danske Landbrug havde sin Opmærksomhed henvendt derpaa.

Og for nogle Dage siden sagde Statskonsulent Sørensen paa Malling Landbrugsskole — det blev citeret her forleden Dag, men ærede Medlemmer af dette høje Ting husker kort, og derfor vil jeg gentage lidt af hans Udtalelser —: Der er ikke indenfor de konkurrerende Lande Mulighed for nogen overvældende Produktionsudvidelse i den nærmeste Fremtid. Kun indenfor det danske Landbrug er Produktionsapparatet saaledes i Orden, er Mængden af Avlssvin saa stor, at Udvidelser kan foregaa saaledes, at det bliver faretruende for Afsætningen.

Statskonsulenten sagde videre, at det var hans Pligt at gøre opmærksom paa, at de danske Landbrugere maatte være klar over, at Prisudviklingen i England vilde staa i fuldstændig Samklang med Varemængdeudvidelsen, og hvis man overhørte denne Advarsel fra Statskonsulentens Side, blev det det danske Landbrug selv, der maatte tage Ansvar for det. Statskonsulenten havde gjort sin Pligt.

Nu er det klart, at det danske Landbrug ikke pludselig kan holde op med at producere, lægge Hænderne i Skødet og arbejde for halv Kraft. Specielt kan Land-